

teed lahutatadi ärra issepäinist, ja Laban
andis neid omma Poegade Kätte hoida,
agga Jakob jäi Labani teisi Puddo-Lo-
jussid holdma, nende kui ennegi. Ja
Laban seadis kolme Päwa Teekäimisse
Ruum ennese ja Jakobbi Karjade wah-
hele, et need kirjud ja lappilissed ennam
teiste sekka ei piddand sama, ja lotis, et
seddawisi Jakobbi Palk ehk Ossa monne
Aasta pärrast pissut kül piddi ollema.

S. 193. Agga Jummal tahtis Jakob-
bit õnnistada, ja temmale Head tehha;
sepärrast sündis se, Jummalä Heldusse,
ja Jakobbi targa Noupiddamisse läbbi,
et monne Aasta pärrast Jakobbi liggi-
malt surem ja parrem Karri igga Sug-
gu Puddo-Lojussist olli, kui Labanil.
Jakob wõttis tored Keppid keigesuggusest
Puust, ja koris nende külge walged Wi-
rud ja Krüpsud, ja ni mittokord, kui
Labanil

Labani Puddo-Lojussed Kammus olli
ja piddid tineks sama, siis panni Jakob
need kirjud Keppid Bee-Keenide ja
Künnade sisse nende ette, kuhho nem-
mad piddid tullemä joma; se läbbi sün-
dis se, kui nemmad seäl said joostud, et
nemmad selged nisuggused Talled teggid,
mis lappilissed ja räppilissed ja kirjud ol-
lid. Agga kui Puddo-Lojussed olli wäe-
timad, siis ei pannud Jakob ommad
Keppid mitte sinna Jooksmisse Aeges.
Se läbbi said need kangemad ja warra-
sed Talled ikka Jakobbile, agga need
wäetimad ja Abbarikkud Labanile.

S. 194. Jakobbi Karri ja Barrandus
Kossus nüüd üpris wägga. Kül sai tem-
male paljo neid Puddo-Lojussid, kül
olli temmal ka paljo Sullasid ja ümmar-
dajaid, ja Kammelid, ja Eeslid; nenda
et Labani teised Lapsed hakkasid ütlemä: